

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. marts 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2011-792-1591
Dok.: TTM41381

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 597 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. februar 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 597 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes oplyse, om der er forældelsesfrister i henhold til forældelsesloven eller andre love, der kan betyde, at Rentolin-ofre risikere, at deres sager ikke bliver ført til dom?”

Svar:

1. Justitsministeriet har ikke et nærmere kendskab til de såkaldte Rentolin-sager, men er bekendt med, at der for tiden verserer flere sager herom ved Østre Landsret. Sagerne er efter det oplyste berammet til fortsat hovedforhandling i januar 2012.

Justitsministeriet finder det af principielle grunde rigtigst ikke at kommentere konkrete sager, der for tiden verserer ved domstolene.

2. Om spørgsmålet om forældelse kan Justitsministeriet mere generelt oplyse, at der ved lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer (forældelsesloven) blev gennemført en samlet reform af de almindelige regler om forældelse. Loven har afløst de tidligere forældelsesregler i Danske Lov 5-14-4 fra 1683 og lov nr. 274 af 22. december 1908 (1908-loven). Forældelsesloven er udarbejdet på baggrund af anbefalingerne i betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen, som et udvalg nedsat af Justitsministeriet afgav i 2005.

Forældelsesloven, der trådte i kraft den 1. januar 2008, omfatter ikke kun fordringer stiftet efter lovens ikrafttræden, men også fordringer stiftet forud herfor, medmindre fordringen allerede før lovens ikrafttræden var forældet efter de hidtil gældende regler, jf. lovens § 30, stk. 1, 1. pkt. Efter § 30, stk. 1, 2. pkt., gælder der dog en overgangsperiode på 3 år, hvor forældelse kun indtræder, hvis dette tillige følger af de hidtidige regler.

Med den nye forældelseslov er der indført en almindelig forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. Efter lovens § 3, stk. 2, regnes forældelsesfristen i tilfælde, hvor fordringshaveren var ubekendt med fordringen eller skyldneren, først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil.

Den almindelige forældelsesfrist på 3 år, der som nævnt kan suspenderes, suppleres af en længere absolut frist, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3. Den absolutte forældelsesfrist har bl.a. betydning i de tilfælde, hvor en

skade indtræder senere end den begivenhed, der er årsag til skaden. I disse tilfælde vil den korte forældelsesfrist typisk være suspenderet, indtil skaden viser sig.

Længden af den absolutte forældelsesfrist afhænger af, hvilken type krav der er tale om. Det følger således af forældelseslovens § 3, stk. 3, at der for krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade eller skade forvoldt ved forurening gælder en absolut frist på 30 år regnet fra tidspunktet for den skadevoldende handlingens ophør, mens der for andre krav gælder en absolut frist på 10 år.

Efter forældelseslovens § 16, stk. 1, afbrydes forældelsen, når fordringshaveren foretager retslige skridt mod skyldneren med henblik på at erhverve dom, betalingspåkrav påtegnet af fogeden, voldgiftskendelse eller anden bindende afgørelse, der fastslår fordringens eksistens og størrelse, og fordringshaveren forfølger disse skridt inden for rimelig tid.

Når forældelsen afbrydes ved foretagelse af retslige skridt, løber der en ny forældelsesfrist fra den dag, hvor retsforlig indgås, dom afsiges eller anden afgørelse træffes, jf. § 19, stk. 3.

3. Forældelsesloven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser i anden lovgivning, jf. forældelseslovens § 1.

Produktansvarsloven, der vedrører producenters og mellemhandlers ansvar for skade forvoldt af en defekt ved et produkt, indeholder sådanne særlige regler om forældelse.

Krav på erstatning i anledning af en produktskade forældes som udgangspunkt efter reglerne i forældelsesloven, jf. produktansvarslovens § 14, stk. 1. Dette gælder dog ikke krav mod en producent i henhold til produktansvarslovens § 6, stk. 1, hvorefter en producent skal erstatte skade, der er forårsaget af en defekt ved et produkt, som er produceret eller leveret af den pågældende. Sådanne krav forældes i medfør af produktansvarslovens § 14, stk. 2, i alle tilfælde senest 10 år efter den dag, da producenten bragte det skadevoldende produkt i omsætning.

Det følger endvidere af produktansvarslovens § 14, stk. 3, at forældelseslovens kapitel 6 (om foreløbig afbrydelse af forældelsesfristen) kun gæl-

der, i det omfang forældelse ikke forinden indtræder eller er indtrådt efter den 10-årige forældelsesfrist i produktansvarslovens § 14, stk. 2.